

MISNE NAKANE
RASPORED MISNIH NAKANA KROZ TJEDAN
Od 10. do 16. lipnja 2024. godine

NOVI CENTAR - KARLOVAC

web: <http://www.presveto-srce-isusovo.hr>
e-mail: zupa.karlovac2@zg-nadbiskupija.hr
tel. +385 47 414 633

**TJEDNI INFORMATIVNI LISTIĆ
ŽUPE PRESVETOG SRCA ISUSOVA
DESETA NEDJELJA KROZ GODINU
09.06.2024. - GODINA XI, BR. 43 (504)**

„Sotoni je došao kraj.“

Čitanje svetog Evanđelja po Marku

U ono vrijeme: Dođe Isus u kuću. Opet se skupi toliko mnoštvo da nisu mogli ni jesti. Čuvši to, dođoše njegovi da ga obuzdaju jer se govorilo: »Izvan sebe je!« I pismoznanci što siđoše iz Jeruzalema govorahu: »Beelzebula ima, po poglavici đavolskom izgoni đavle.« A on ih dozva pa im u prisposodobama govoraše: »Kako može Sotona Sotonu izgoniti? Ako se kraljevstvo u sebi razdijeli, ono ne može opstati. Ili: ako se kuća u sebi razdijeli, ona ne može opstati. Ako je dakle Sotona sam na sebe ustao i razdijelio se, ne može opstati, nego mu je kraj. Nitko, dakako, ne može u kuću jakoga ući i oplijeniti mu pokućstvo ako prije jakoga ne sveže. Tada će mu kuću oplijeniti! Doista, kažem vam, sve će se oprostiti sinovima ljudskima, koliki god bili grijesi i hule kojima pohule. No pohuli li tko na Duha Svetoga, nema oprostjenja do vijeka; krivac je grijeha vječnoga.« Jer govorahu: »Duha nečistoga ima.« I dođu majka njegova i braća njegova. Ostanu vani, a k njemu pošalju neka ga pozovu. Oko njega je sjedjelo mnoštvo. I reknu mu: »Eno vani majke tvoje i braće tvoje, traže te!« On im odgovori: »Tko je majka moja i braća moja?« I okruži pogledom po onima što su sjedjeli oko njega u krugu i kaže: »Evo majke moje, evo braće moje! Tko god vrši volju Božju, on mi je brat i sestra i majka.«

Riječ Gospodnja. (Mk, 3, 20-35)

Misli za današnje evanđelje

Ispit vjernosti i slobode

Mi, hramovi Duha Svetoga, nalazimo se u Božjem hramu u kojem se Njegova obitelj nedjeljom, svetkovinom i blagdanom, pa i običnim danom, okuplja na slavlje euharistije. Pred nama je oltar, stol neba pripravljen za nas koji živimo na zemlji. Riječ Božja i Kruh života ponuda su neba svima koji traže okrepu od zemaljskih briga, problema, lutanja i tjeskoba. U Božjoj blizini mnogi su tražili i našli putokaz i svjetlo za svoj život i djelovanje. Zašto ne bismo i mi, ovdje i danas?

1. Istočni grijeh postoji i posljedice toga grijeha ranjavaju čovjeka
2. U Isusu Kriste svaki čovjek pozvan je na slobodu i na spasenje, preobraziti se u „novoga čovjeka“ i postati Kristov, zadaća je i poslanje ...

Nadnevak	Dan	Vrijeme svete mise	Nakana
10.06.	Dijana, Biserka Ponedjeljak	07:30	+ Bara i Ivan Tuškan, Tomo i Alenka Mlinac, ob. Benković; na čast sv. Antunu
11.06.	Barnaba apostol Utorak	18:00	+ Milan Letić, Filip i Brigita Duvnjak; Dragica Družak; Kata i Milan Medved, Franjo i Draga Drvodelić; na čast sv. Antunu; Josip i Tomislav Malčić; Željko Kokotović; Mile Magdić
12.06.	Bosiljko Srijeda	07:30	+ nema nakane
13.06.	Sv. Antun Padovanski Četvrtak	07:30 18:00	+ na čast sv. Antunu + Antola Grdošić; Nada Šipuš
14.06.	Rufin, Valerije Petak	18:00	+ Cvita Bučević; Zdenka, Ružica i Marko Božić; Boris Peršin; na čast sv. Antunu; za radost i blagoslov Domovine
15.06.	Sv. Vid, Čedomil Subota	07:30 11:00 18:00	+ ob. Bara i Milan Šlat - krštenje Amalija Pekić - vjenčanje Vuković - Čurilović
16.06.	11. Nedjelja kroz godinu Nedjelja	09:00 10:30 18:00	+ Ana, Ivan i Marija Lenuzzi; Nikola Bradica; Josip Požega, Martina Katušin, ob. Obranović i Kučinić, za zdravlje; Željko Depeder; Roza Pešut + pro populo; Vera Brkić, - krštenje Toma Stanić + Katica, Milka i Zvonimir Barišić; Bara, Stjepan i ob. Crnković

ŽUPNE OBAVIJESTI:

- Prošlu nedjelju za **Mariju Zovkić prikupljeno je 4.175 eura**. U ime cijele obitelji veliko hvala. **Uključimo Mariju u svoje molitve.**
- **Hodočašće župa Karlovačkog dekanata na Mariju Bistricu biti će 29.06.2024.** Polazak ujutro u 6 sati. Cijena po osobi 10 eura. Po dolasku zajednička ulazna procesija u baziliku Majke Božje Bistričke, 8,30 sati križni put, 11 sati Misa na otvorenom. Klanjanje u 13,30 sati, nakon klanjanja oprostajna procesija i odlazak. Na vrijeme se upisati radi broja autobusa koje na vrijeme treba rezervirati.
- **Družba Misionara Krvi Kristove poziva na Svetkovinu Predragocjene Krvi Kristove, 01. srpnja 2024. u Prozorju.** Polazak u 16 sati ispred naše župne crkve. U 18 sati sv. Misa koju predvodi mons. Dražen Kutleša. Na ovo hodočašće pozvani su svi župljani a posebno pozivam članove župnog pastoralnog i ekonomskog vijeća, časne sestre, čitače, pjevače, ministrante, članove našeg vrijednog odreda za čistoću crkve, članove molitvene zajednice Krvi Kristove. Cijena po osobi 6 eura.
- **U mjesecu srpnju i kolovozu 2024., večernje svete mise radnim danom i nedjeljom biti će u 19.00 sati, nedjeljne mise poldanice u 10:30 sati neće biti kroz ljetno vrijeme.**
- U nedjelju 23.06.2024. pozivam svu školsku djecu, učitelje, profesore, roditelje da dođemo zahvaliti i na ovoj završenoj godini i svemu onome lijepome što smo primili. Na misi u 9.00 sati za djecu iz osnovnih škola, a na misu u 18.00 sati za djecu iz srednjih škola.
- **Ženidbeni naviještaj u župi prebivališta:**
Jurica Bajac, sin Željka i Gordane r. Resovac, M. Krleže 10, župa Novi Centar i Kristina Stanša, kći Ivana i Ljiljane r. Mušić, Kučevice 70, župa Novigrad na Dobri. Žele se vjenčati 21.06.2024. u Novigradu na Dobri.

Sveti Barnaba, apostol

Sveti Barnaba, bliski suradnik svetoga Pavla, liturgijski se časti 11. lipnja, a predaja ga zbog njegove duhovne veličine naziva apostolom, iako se nije ubrajao među Dvanaesticom. Na više mjesta Djela apostolska nam donose različite zapise iz kojih možemo saznati dosta toga o svetom Barnabi. Tako ondje (Dj 4,36) čitamo da je njegovo ime zapravo bilo Josip, ali su ga apostoli nazvali Barnabom, što u prijevodu znači „Sin utjehe“. Značajan je to podatak koji nam, uz druge opise toga vrlo mladenačkog muža, potvrđuje da je Barnaba bio pun Duha Svetoga i onaj koji je znao ohrabrivati prve kršćane, kako u podnošenju različitih oblika trpljenja za Krista, tako i u pronalaženju radosti u svom svom kršćanskom životu. Također, Djela nam apostolska potvrđuju da je Barnaba bio levit, odnosno svećenik proistekao iz Levijeva plemena. Levi je bio sin starozavjetnoga praoca Jakova (Izraela), Izakova sina, a svi su Levijevi potomci bili određeni za svećeničku službu. Kod podjele zemlje između 12 Izraelovih plemena, u vrijeme Mojsijeva nasljednika Jošue (13. st. pr. Kr.), Levijevo pleme nije dobilo svoj teritorij, nego je, kako je rečeno, bilo raspoređeno po svim izraelskim plemenima i imali su zadaću čuvati Kovčeg

Saveza i vršiti određene religiozne dužnosti, a narod je prema njima imao obvezu u davanju desetine. Pripadali su nižem svećeničkom redu, uz tzv. aronovce, odnosno one svećenike koji su izravno potjecali od Mojsijeva brata Arona i u vršenju religioznih čina imali su važniju ulogu. Činjenica da je Barnaba bio levit nije zanemariva, jer nam potvrđuje njegovo dobro poznavanje židovskoga Zakona i važnost liturgije, što je vjerojatno pridonijelo i oblikovanju bogoslužja prvih kršćana, a također i potkrjepljuje njegovu učenost i rječitost, o kojoj nam Sveto Pismo govori na više mjesta. Na istom mjestu Djela apostolska navode i da je Barnaba bio Židov iz dijaspore, odnosno da je rodom bio s Cipra, kao i da je srcem prihvatio sve ono što je Krist naučavao, posebno kad je riječ o ljubavi prema bližnjemu, jer je svoju imovinu koju je posjedovao – jednu njivu – prodao, a novac postavio apostolima pred noge na raspolaganje. Znak je to njegove velikodušnosti i prepoznavanja važnosti širenja Evanđelja. Djela nam apostolska svjedoče i o Barnabinoj neustrašivosti i čvrstoj vjeri. Tako ondje (9,27) čitamo kako su se učenici bojali Pavla nakon njegova obraćenja i dolaska u Jeruzalem, jer nisu povjerovali da je doista učenik, ali ga je Barnaba doveo pred apostole i ispričao im što se sve zbilo s njim na putu u Damasku i nakon njega, te je svojim autoritetom posvjedočio da je Gospodin Pavlu rekao da smjelo naviješta Evanđelje u njegovo ime. No, kako su Pavlu mnogi radili o glavi, odlučili su apostoli poslati ga u Tarz, gdje je proveo više godina. Kasnije će, po njegovu povratku, opet Barnaba odigrati najveću ulogu, jer su njih dvojica zajedno nastavili naviještati Riječ Božju. Upravo onako kako je Duh Sveti navijestio apostolima u Jeruzalemu dok su jednom prilikom postili i molili: „De mi odlučite Barnabu i Savla za djelo na koje sam ih pozvao“ (Dj 13,2b). Naime, nakon što je đakon Stjepan Prvomučenic podnio svoju mučeničku smrt kamenovanjem, a sve se to odigralo pred Pavlovim očima, neki su od prvih kršćana, bježeći pred progonima, došli i do Antiohije, gdje su navješćivali Evanđelje ne samo Židovima, nego i Grcima. Na njihovo propovijedanje mnogi su se obratili, a kada su za to čuli apostoli u Jeruzalemu, poslali su ondje Barnabu. Barnaba je pak prepoznao značenje antiohijske zajednice pa je otišao u Tarz potražiti Pavla, tako da su ta dva kršćanska orijaša propovijedali ondje punu godinu dana i priveli mnoge Isusovu nauku, pa je stoga i razumljivo da su se upravo ondje kršćani nazvali tim imenom. Barnaba i Pavao su tako nastavili djelovati, poslije Antiohije su otišli u Jeruzalem, a onda se opet, po odluci apostola, vratili u Antiohiju i sa sobom su povelili Ivana zvanog Marka, odnosno pisca drugoga Evanđelja i Barnabinog nećaka. No, taj je Ivan, kasnije dakle evanđelist Marko, sudeći po onome što čitamo u Dj 15,36-41, bio mladić nestalna duha koji je u važnom trenutku napustio Pavla i Barnabu i u tom smislu ugrozio djelo navješćivanja koje su provodili. Valja uočiti kako je taj nestalni mladić Ivan zvan Marko kasnije itekako opravdao povjerenje koje mu je povjerio Barnaba, ali i da je možda upravo na takvu njegovu novostečenu ozbiljnost utjecala i Pavlova ustrajnost u navedenoj odluci. On će, naime, postati pratilac svetoga Petra i na temelju onoga što mu je on prenio napisao je i svoje Evanđelje. Prema predaji, Barnaba je ponovno otišao na Cipar naviještati Božju riječ, te je ondje ubijen mučeničkom smrću tako što su ga kamenovali i spalili. Štuje se kao zaštitnik Antiohije i Cipra, a zazivaju ga kod olujnog vremena s tučom. Sve navedeno potvrđuje da je bio doista velik i pun Duha Svetoga, a njegova gorljivost u naviještanju Božje riječi svakako bi trebala biti poticaj svakome kršćaninu, a posebno onima koji su po svom zvanju pozvani na takvu uzvišenu zadaću.